

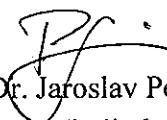
Hodnocení postgraduálního studia Karla Procházky a jeho disertační práce

Karel Procházka nastoupil do PGS již před mnoha lety - avšak to, že mu sepsání práce trvalo tak dlouho, není způsobeno tím, že by mu to nešlo nebo že by byl líný; bohužel si musel při studiu intenzivně vydělávat na živobytí. Jeho práce se průběžně vyvíjela a její těžiště se tak trochu posunulo od filosofie jazyka k logice a filosofii matematiky; nicméně je to práce, v níž se její autor dostal do nevídané hloubky a v níž je obsaženo neuvěřitelné množství práce.

Autorovým východiskem byly problémy související s Carnapovým přístupem k pojmu významu zejména v jeho 'syntaktickém' období. Procházka se pokoušel udělat jasno v tom, jak to Carnap se svým syntaktickým programem přesně myslel a jak (a do jaké míry) chtěl v rámci syntaxe postihnout nejen pojem významu, ale i pojem pravdivosti, a to Procházku dovedlo k tomu, že se začal potýkat s matematicky dosti komplikovanými problémy souvisejícími se základy Carnapova programu. Procházka přitom zjistil, že udělat si jasno v základech Carnapova přístupu není možné bez toho, aby se obrátil k ještě obecnějším otázkám základů formální sémantiky, jak je položil Alfred Tarski a k základům teorie množin, které Procházka rozebírá zejména prostřednictvím rozboru přístupu jedné z klíčových postav konstituce moderní teorie množin Ernesta Zermela. Práce je výjimečná také pečlivostí, s jakou autor nejen prostudoval, ale v práci i zohlednil téměř všechnu dostupnou literaturu, a s jakou rozebral i zdánlivě marginální aspekty každého z dílčích problémů, kterými se zaobíral.

Výsledkem Procházkovy úsilí je práce, která je nakonec relativně úzce zaměřená a zabývá se převážně technickými otázkami souvisejícími s možnostmi syntaktického přístupu k významu a pravdivosti. Co jí chybí na širší záběr, je však podle mého názoru více než vynahrazeno hloubkou. Jedná se o práci jednoznačně mezinárodní úrovně a mezinárodního rozměru - dokonce si nejsem jist, zda se v Česku najde někdo, kdo ji bude schopen kvalifikovaně oponovat. Nemohu tedy než konstatovat, že Procházkovy dlouholeté studium nakonec dospělo ke skutečné katarzi a že práce, kterou předkládá, je výborná.

V Hradci Králové dne 26.3.2010

Prof. RNDr. Jaroslav Peregrin, CSc.
školitel